

Sborník příspěvků k mezinárodnímu bienále *Industriální stopy* vydává pod názvem *Průmyslové dědictví / Industrial Heritage* Výzkumné centrum průmyslového dědictví Českého vysokého učení technického v Praze ve spolupráci s Kolegiem pro technické památky ČSSI & ČKAIT

Bienále *Industriální stopy*, pořádané od roku 2001, se postupně rozrostlo do celorepublikové akce s mezinárodní účastí, a konference, které tvořily odborné jádro každého ročníku, především porovnávaly domácí zkušenosti v kontextu obdobných snah kolem ve světě.

Úvodní a pro orientaci v tématu zásadní esej Sira Neila Cossonse rozvíjí myšlenky jeho zahajovací přednášky na čtvrtém bienále v roce 2007, které neslo podtitul *Průmyslové dědictví kulturním potenciálem udržitelného rozvoje*. Neil Cossons, který v roce 1971 zakládal Ironbridge Museum a v letech 2000–2007 byl předsedou britské vládní agentury na ochranu památek English Heritage, zde rekapituluje vývoj pohledů na problematiku průmyslového dědictví a formuluje jeho současné problémy.

Druhá kapitola shrnuje výrazné evropské počiny uplynulých let a jejich vzájemné propojování. Přináší příspěvky Axela Föhla, mluvčího Asociace zemských pracovníků památkové péče v Německu, Keitha Falconera, vedoucího sekce Industriální archeologie vládní agentury English Heritage v Británii, Paula Smithe, specialisty francouzského Ministerstva kultury a komunikace, a Wolfganga Eberta za projekt Evropské trasy průmyslového dědictví. Následují aktuální přehledy argumentů a příkladů proměny areálů a objektů zanikajícího průmyslu na krystalizační místa urbanizace, udržitelného rozvoje sídel a krajiny, které ve třetí kapitole představují např. Michael Mende z Vysoké školy výtvarných umění v Brunšviku, Györgyi Németh, členka výboru TICCIH, nebo Lars Sharnholz, vědecký ředitel Institutu pro novou industriální kulturu (INIK) ve Forstu. Texty o proměně atmosféry a hodnotových kritérií na naší domácí scéně, doložené četnými příklady diskutovaných staveb a projektů, pak tvoří kapitolu čtvrtou, uvozenou statí Benjamina Fragnera. Z českých příspěvovatelů je třeba jmenovat Evu Dvořákovou z Národního památkového ústavu v Praze a Josefa Štulce, prezidenta Českého národního komitétu ICOMOS.

Jednotlivá bienále *Industriální stopy* však kromě konferencí zastřešovala i bezpočet názorově pestrých, víceméně autonomních výstav, performancí i koncertů. Pátá kapitola zvažuje sílu a smysl osobního zážitku při doteku s industriálním prostředím. Přispěli do ní umělci, teoretici a kurátoři - Miloš Vojtěchovský, Louise N. Boucher, Tomáš Žížka, Dagmar Šubrtová, Radoslava Schmelzová a Dan Senn. Atmosféru i význam čtyř ročníků Bienále pak v závěru publikace přibližuje text Petra Urlicha. Úplné znění všech textů v češtině nebo v českém překladu je doplněno anglickými názvy a popisky obrázků, včetně odkazu na stránku anglického textu v závěru knihy, kde jsou příspěvky uvedeny v plném nebo zkráceném znění.

Benjamin Fragner (ed.), *Průmyslové dědictví / Industrial Heritage*. Sborník příspěvků k mezinárodnímu bienále *Industriální stopy*, © České vysoké učení technické v Praze 2008, česky a anglicky, 344 stran 190 x 240 mm, 245 fotografií, ISBN 978-80-01-04067-6

